

sentlige informationer om indkøb samt anvendelse af kemikalier, produktionsdata og udledningsoplysninger, der rapporteres til land fra platformene. Ved tilsyn gennemført på land forventes det således, at tilsynsmyndigheden nemmere kan indhente de nødvendige oplysninger fra administrationen på land end på platformene ligesom flere platforme kan dækkes samtidig.

Det samme gør sig gældende vedr. for eksempel elektroniske navigationsdata, der viser hurtigfærgers sejlmonstre, der lettere vil kunne indhentes hos færgerens administration på land end på selve hurtigfærgen.

Ændringer tilsigter endvidere at give tilsynsmyndigheden adgang til fast ejendom for at foretage undersøgelser eller udføre tilsynsopgaver efter loven i de tilfælde, hvor loven regulerer forhold på land, herunder anlæg i havne til modtagelse af olie, skadelige flydende stoffer, ozonlagnedbrydende stoffer m.v., kloakspildevand samt affald i havne, hvor tilsynsmyndigheden (Miljøstyrelsen, bistået af Søfartsstyrelsen), som led i sine tilsynsopgaver har behov for at få adgang til papirer (kvittering for skibenes anmeldelse og aflevering af affald), jf. Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1003 af 10. december 2002 om modtagefaciliteter for affald fra skibe, om skibes aflevering af affald og havnes affaldsplaner. Dette materiale opbevares ofte i rederiets kontorer eller administrationslokaler på land. Blanketterne kan ligeledes – i visse tilfælde – forefindes i havnekontoret, dvs. der er også mulighed for at foretage tilsynet på tredje mands ejendom. Adgangen er dog betinget af, at hensigten med adgangen er i overensstemmelse med lovens formål.

I visse tilfælde er der ligeledes behov for fysisk tilsyn af havnenes modtageanlæg, idet der kan være behov for at sikre sig, at anlæggene lever op til kravene i ovennævnte bekendtgørelse, herunder at anlæggene er i overensstemmelse med de indsendte affaldsplaner, jf. ovennævnte bekendtgørelses kapitel 6.

Bekendtgørelse nr. 1110 af 17. november 2005 om begrænsning af svovlindholdet m.v. i brændselolier, som anvendes ombord på skibe og platforme trådte i kraft 3. december 2005. Bekendtgørelsen er en del af den danske implementering af annex VI (luftforurening fra skibe) i MARPOL.

Bekendtgørelsen indeholder bl.a. regler om at brændselsleverandøren skal opbevare en kopi af en såkaldt bunkerleveringsnote (bekendtgørelsens § 5, stk. 4). Noten, der også forefindes på skibet, er en dokumentation for bl.a., at svovlindholdet i skibenes brændsel er i overensstemmelse med bekendtgørelsen. Det kan være nødvendigt som en del af tilsynet at

kontrollere bunkerleveringsnoten hos brændselsleverandøren i land.

Selvom bestemmelsen giver myndigheden hjemmel til at foretage tvangsindgreb, skal det almindelige proportionalitetsprincip, som nu er fastsat i retssikkerhedsloven ved forvaltningsens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligt, følges, således at indgrebet alene foretages, hvis det er nødvendigt, ligesom indgreb naturligvis skal være indenfor lovens rammer. Om forholdet til retssikkerhedsloven henvises til bemærkningerne til lovforslag L 61 af 28. oktober 2004 (Folketingstidende 2004/2005 tillæg A, side 1965) om forslag til ændring af en række love på miljøområdet.

Til nr. 12

Bestemmelsen er ikke længere nødvendig, da den indgår i § 45, stk. 2, jf. nr. 11.

Til nr. 13

I forbindelse med at der blev fastsat supplerende regler efter Europa-parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 782/03 af 14. april 2003, EF-Tidende nr. L 115 af 09/05/2003 s. 0001 – 0011 om forbud mod organiske tinforbindelser på skibe er der afdækket et behov for, at miljøministeren får bemyndigelse til at autorisere klassifikationselskaber til at udføre syns- og certificeringsopgaver på miljøministerens vegne i henhold til forordningen. Forordningen administreres af Miljøministeriet (Miljøstyrelsen), jf. bekendtgørelse nr. 557 af 19. juni 2003 om kompetente myndigheder og supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 782/03 af 14. april 2003. Ifølge forordningen må skibe, der er tilhørende i EU-landene, fra 1. juli 2003 ikke få påført antibegroningsmaling indeholdende organiske tinforbindelser (TBT). Skibe med en bruttotonnage over 400, der har fået ændret deres antibegroningssystem efter 1. juli 2003, skal have et certifikat (AFS-certifikat). Efter forordningen kan myndighederne autorisere klassifikationselskaber til at udføre syn og certificere skibe efter forordningen.

Der er således alene tale om, at selskaberne på vegne af miljøministeren autoriseres til at foretage undersøgelser m.v. af faktiske forhold vedrørende skibenes antibegroningssystem og dokumentere dette.

Autorisationen vil ske i overensstemmelse med EF-direktiv 94/57 med senere ændringer om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed.

AFS-certifikatet udstedes p.t. af Miljøstyrelsen på baggrund af oplysninger fra malingsleverandør og/eller skibsværft. Det vil i fremtiden være mest hensigts-